

[Undervisningsministeren.]

at tilhøre den. Branting maatte i sin Tid for at blive Statsminister melde sig ind i Statskirken, han gjorde det uden større indre Uro, for det betragtes i Sverige som noget rent udvortes.

Men at jeg havde fuldkommen Ret i min Bemærkning i Fremsættelsestalen, naar jeg kun holdt mig til Princippet — det er nemlig det eneste, der betyder noget her, Enkeltheder kan man slet ikke med noget Udbytte sammenligne, fordi Forholdene er saa vidt forskellige i de to Lande —, men at jeg havde Ret, fremgaar netop af Kontorchef Barfods Artikel, som sammenfatter sin Skildring af den svenske Folkeskoles nye Tilsynslov af 6. Juni 1930 i følgende Ord — det er ikke noget langt Citat, jeg har maaske Formandens Tilalelse til at anføre det —:

„Ved denne Lov blev Skolevæsenets Styrelse i de enkelte Kommuner lagt over fra den kirkelige til den borgerlige Kommune, og Præstens hidtige Stilling som selvskrevet Medlem af Skolestyret ophævedes; herved er en Udvikling fuldført, som tog sin Begyndelse, da Loven af 25. Juni 1909 om Folkeskolevæsenet i visse Købstæder gav Hjemmel til at henlægge Skolestyret til et særligt Organ, Folkeskolestyrelsen, i hvis Valg ogsaa det borgerlige Kommunestyre deltog, men Loven af 1930 er langt mere vidtgaaende og fejler de Begrænsninger til Side, som Loven af 1909 endnu satte for den borgerlige Kommunes Indflydelse paa Folkeskolens Styrelse.“

Der er altsaa fuld Overensstemmelse mellem den udmærkede Kontorchef i Undervisningsministeriet og Undervisningsministeren.

Hvad Enkeltheder angaar, kritiserede det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, at Forældreraadet ikke havde Paataleret. Han fandt det bedre, sagde han, at Forældreraadet frit kunde tale sammen med Læren. Men det er rigtignok ogsaa Forudsætningen for Forslaget, at Forældreraadet frit skal kunne forhandle med Lærerne. Han mente, at Forældreraadet burde være et Bindeled mellem Skole og Hjem. Det er netop ogsaa Lovforslagets Mening, og det fremhævede jeg ogsaa ved Forelæggelsen. Hvad selve Paataleretten angaar, har jeg

fundet det mest praktisk at henlægge selve den officielle juridiske Paataleret til Skolenævnet, men det er Forældreraadet, som kan rejse Sagen.

Det ærede Medlem mente, at der var enkelte Opgaver, som burde henlægges til Skolenævnene, hvortil han med Rette fandt det var rigtigt, at Eksamenstilsynet skulde henvises. Han vilde ogsaa have Udskrivning af Skolen henlagt dertil. I Modsætning dertil mente det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at nogle Opgaver, der efter Lovforslaget tillægges Skolenævnet, hellere burde henlægges til Forældreraadet som Optagelse i Skolen, Oprykning, Aarsprøve.

Der er altsaa delte Meninger om, hvor man skal afgrænse Opgaverne for Forældreraad og Skolenævn, men jeg tror, at man kan sige, at naar man fra en Side vil have Opgaven indsnævret og fra en anden have den udvidet, har Lovforslaget dog saa vist nogenlunde valgt den rigtige Midterlinie. Jeg tror, som før sagt, at det gælder om at faa begyndt og saa lade Væksten følge Livets Lov.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvad der skulde ske, hvis Forslagets nye Skoleraad ikke godkendte et Embedslaan. Saa bliver Laanet ikke godkendt, fordi Skoleraadet har Myndigheden efter Lovforslaget. Det ærede Medlem mente, at Sagen kunde henlægges til Kommunalbestyrelsen, det kan den selvfølgelig, men saa maatte Kommunalbestyrelsen da ogsaa være den, der bevilger de omtalte Embedslaan. Nu er det som bekendt Skolefonden. Men det kan vi altid forhandle om.

Det ærede Medlem mente, at Kaldsretten ikke burde tilkomme Kommunalbestyrelsen direkte, men burde henlægges til en noget bredere højere Myndighed, men føjede til, at hvis der var en enstemmig Indstilling fra Kommunalbestyrelsen, burde den følges. Saa reduceres Striden jo noget. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som der selvfølgelig kan forhandles om i Udvalget.

Det ærede Medlem kom saa ind paa „§ 8“ og sagde derom, at dette Appeludvalg dog vist ikke var helt fyldestgørende, for Ministerens Repræsentant har jo taget Parti. Nej, det er netop Meningen, at Ministeren vælger en Mand saa objektivt dømmende og upartisk, staaende udenfor Striden, som paa nogen Maade muligt.